

דיבורים טובים

הנושא:

גם אם נפלת
טוה נשארת

שבועון הילדים של 'משמרת השלום'

מס' 50

פר' תולדות
חשוון פ"ה

למה לקום מהבץ?

אותו שטר בדיקה

שלוֹמָה, האַחְרָאי על חֲבַרַת הַמִּתְמִידִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַשְּׂכוֹנָתִי, הִיא מְטֻרָד.

כָּבֵד מְסַפֵּר יָמִים פִּינִי לֹא נִכְנַס לַמִּתְמִידִים. הוּא אִמְנֵן מְעוֹלֵם לֹא הִיא מְהִילָדִים הַמְצֻטִּינִים, אָבֵל תְּמִיד הַשְּׂתַדֵּל לְהַגִּיעַ וּלְהַשְׁתַּתֵּף. שְׁלוֹמָה הִיא עֶסוּק מְדִי בְּשִׁבִיל לְשִׁים לֵב, אָבֵל הַיּוֹם כְּשֶׁנִּכְנַס לְבֵית הַכְּנֶסֶת, רָאָה מְזוּוֹת עֵינָיו אֶת פִּינִי יוֹשֵׁב עַל סִפְסָל בְּחוּץ. הוּא הִיא נִרְאָה אִמְלֵל וּבּוֹדֵד. "אֲנִי חֵיב לְבַדֵּק מַה קוֹרֵה אֵתוֹ" הִחְלִיט שְׁלוֹמָה.

כְּשֶׁכָּל הַיְלָדִים יָשְׁבוּ וּלְמַדוּ, יָצָא שְׁלוֹמָה הַחוּצָה. הוּא נִגַּשׁ וְנָשָׂא הַיָּשָׁר לְפִינִי, שֶׁקִּפֵּץ בְּבִהְלָה: "זֶה לֹא בְּאִשְׁמֹתִי!" קָרָא פִּינִי.

"מָה לֹא בְּאִשְׁמֹתִי? אִמְרָתִי שְׁעֲשִׂית מִשְׁהוּ? אֲנִי רַק רוֹצֵה לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵתָה חֲסֵר לָנוּ בַּמִּתְמִידִים. בּוֹא,

תִּכְנַסוּ! מַחֲכִים לָךְ!" שְׁלוֹמָה הִנִּיחַ יָד עַל כְּתַפּוֹ שֶׁל פִּינִי וּפִינִי הִתְנַעַר מִמֶּנָּה.

"לֹא... אֲנִי לֹא מְסֻגֵּל", נִשְׁבַּר קוֹלוֹ שֶׁל פִּינִי. "לֹא כְּדָאִי שְׂאִכְנַס. אֲנִי לֹא מִתְאִים לָזֶה."

שְׁלוֹמָה הִתְיָשֵׁב לִיד פִּינִי, הִסְתַּכֵּל לְתוֹךְ עֵינָיו וְשָׂאל בְּרֵךְ: "לֹא מִתְאִים? לָמָּה נִרְאָה לָךְ?"

פִּינִי פָּרַץ בְּבִכּוּי: "אִם הִיִּת יוֹדֵעַ... מַה עֲשִׂיתִי... לֹא הִיִּת בְּכֻלָּל רוֹצֵה לְדַבֵּר אֵתִי..." הוּא הִתְנַשֵּׁף, "לֹא הִיִּת מְזוּמִין יֵלֵד כְּמוֹנֵי לְבַיִת הַכְּנֶסֶת..."

"פִּינִי, אֵתָה רוֹצֵה לְסַפֵּר לִי? אֲנִי מְבַסֵּיחַ שְׂלֹא אֶעֱשֶׂה לָךְ כְּלוּם."

"אֵתָה תִּכְעַס מְאֹד, אֲנִי יוֹדֵעַ. אָבֵל אֲנִי אֲגִיד לָךְ. נִגַּב פִּינִי אֶת עֵינָיו. "בְּגִלְלֵי נְעִלָם הִרְחַפּוּ."

לְרַגַע שְׁלוֹמָה נִבְהַל: "מַה? הִרְחַפּוּ שֶׁקְבַּלְנוּ מִמֶּר גְּיֻקוֹבָס לְהַגְרֵלָה הַשְּׁנֵיתִית?"

ומה יקרה אם אכן הוא
ידע את ערך עצמו?

שכאשר היצר הרע יאמר לו
לעשות משהו לא טוב, האדם יגיד
לעצמו: "אדם גדול וחשוב כמוני, שיש
בי כמה מעלות טובות, רמות ונשאות,
ושאני בן של גדולים, מלכי קדם, איך
אעשה את הרעה הגדולה הזאת?"

ואם חלילה לא יכיר את המעלה שלו
ומעלת אבותיו, בקלות ישמע בקול היצר
הרע.

בקצור: הדבר הראשון שצריכים בשביל לעבד
על המדות - ערך עצמי!

כמובן, ערך עצמי מגיע עם ענוה והכרת הטוב
הזקה לבורא העולם, כמו שדברנו בעלונים
הקודמים.

רגע!

עד כמה באמת חשוב כל יהודי?

על זה נדבר בעז"ה בשבוע הבא...

בינתים תחשב על מה שקראת!

ושנכנסת. מעשה רע שעשינו לא צריך לגרם לנו
לעזב הכל."

"ומה יהיה עם מה שעשית?"

"אתה הרי חזרת בתשובה, הבנת את חמרת
המעשה שלך ובדאי התחרטת. פני, אתה שומע?
כאלו לא היה כלום! מהרגע הזה אתה יכול לפתח
דף חדש!"

"מה זאת אומרת? גם אם חזרתי בתשובה,
הרחפו איננו... איזה ילד נורא אני..."

"שוב אמרת את זה? אתה ילד זהב. פני, שכח
מהרחפו. אתה בקשת סליחה, ואני סלחתי. אשיג
רחפו בדרך אחרת. אסתדר בעזרת השם. רק אל
תחשב מחשבות הרסניות כאלה."

הדבר הראשון בעבודת המדות

רבונו יונה אומר: הדבר הראשון שאדם צריך
לדעת, זה הערך העצמי שלו. להכיר את מעלתו
ומעלת אבותיו (אברהם, יצחק ויעקב), ועד כמה
הוא אהוב וחשוב אצל הבורא יתברך.

שו"ת משולם

הלכה לשלחן השבת

נתי מצטחק: "כלנו יודעים
ששוקי נאותו, תראה איה
שהוא מתגאה."
אף אם שוקי אכן נגוע
במדה לא טובה, דבריו
של נתי הנם 'לשון הרע'.

אסור
לדבר בגנות מדותיו
של הזולת, כגון לומר:
"הוא נאותו", "הוא
כעסן" וכדומה.

קומיקס חדש
בהמשכים

סוזות במגרש החיים

תקציר: בשבועה הסדשה אין מבנה לחידר. צייטה גורם למשלים לדבר בלי להשב, ולמרחיק מפינו את הסברים. זאבי זורק את הבדור בטעות על פרצופו של משלים.

כתיבה: ט. רוזנטליין | איור: יוספי יוסף

המשחק יבוא בעז"ה

לקבלת העלון
להפצה בבית הכנסת
חייגו: 02-5379160 שלוחה 0

רוצים לשמע יותר על משלים וחבריו, ועל חילוי היצר הרע המסכנים? הכנסו לקו חברים 072-337-2212 שלוחה 32